

## Î N C H E I E R E

11 iunie 2015

mun. Chișinău

### Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă  
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă “Loteria Moldovei” societate pe acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă “Loteria Moldovei” societate pe acțiuni împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,  
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015

### c o n s t a t ă

La data de 16 aprilie 2013 Întreprinderea Mixtă “Loteria Moldovei” societate pe acțiuni (în continuare Î.M. “Loteria Moldovei” S.A.) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, desfășoară activități în domeniul jocurilor de noroc prin intermediul terminalelor speciale create pentru jocurile de noroc care totodată îndeplinesc funcțiile mașinii de casă și control.

Afirmă că, la data de 10 decembrie 2012 și 12 decembrie 2012 în cadrul controlului fiscal la fața locului organizat prin metoda verificării operative, în baza actelor de control nr. 1-604651 și nr. 3-517302 a fost stabilit că Î.M. “Loteria Moldovei” S.A. a primit mize pentru pariu fără a dispune de mașină de casă și control.

Menționează că, specificul pariului impune utilizarea unor mijloace tehnice mai

complicate care ar ține cont de specificul jocului, dar în același timp ar avea toate caracteristicile unei mașini de casă și control.

Invocă faptul că bonul eliberat la incasarea banilor conține informații depline asupra operațiunii financiare și concomitent are scopul de a servi ca act în temeiul căruia persoana ridică câștigul pariului.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 29 noiembrie 2013 a solicitat anularea deciziei nr. 515 și deciziei nr. 517 din 28 decembrie 2012 emise de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 15 mai 2014 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Î.M. "Loteria Moldovei" S.A.

În motivarea soluției prima instanță a constatat că, cecul tipărit de terminalul special creat pentru jocurile de noroc la efectuarea decontărilor bănești în numerar nu poate fi considerat ca bon fiscal, iar Normele metodologice privind efectuarea decontărilor bănești în numerar din domeniul jocurilor de noroc cu utilizarea mașinilor de casă de control aprobate prin decizia Comisiei interdepartamentale pentru mașinile de casă și control nr. 17-6/3-22/02-2008 din 29 mai 2008 au fost neglijate de către reclamant în cadrul desfășurării activității în domeniul jocurilor de noroc în ziua când s-a efectuat controlul.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015 s-a respins apelul declarat de Î.M. "Loteria Moldovei" S.A. și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 15 aprilie 2015 Î.M. "Loteria Moldovei" S.A. a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, deciziile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 515 și nr. 517 din 28 decembrie 2012 au fost emise contrar prevederilor art. 254 din Codul Fiscal și Hotărârii Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998 în partea stabilirii numărului încălcărilor comise și stabilirii sancțiunii pentru încălcarea comisă.

Afirmă că, comiterea încălcării în mod repetat prevede că după stabilirea unei încălcări urmează să fie dovedită vina contravenientului și urmează să intre în vigoare decizia de sancționare.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Potrivit art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul constată că, recursul a fost depus în termen or, la materialele cauzei lipsește dovada primirii de către recurent a actului de dispoziție judecătorească contestat, însă este anexată scrisoarea de expediere care atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015 a fost expediată în adresa Î.M. “Loteria Moldovei” S.A. la 03 martie 2015.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, deciziile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 515 și nr. 517 din 28 decembrie 2012 au fost emise contrar prevederilor art. 254 din Codul Fiscal și Hotărîrii Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998 în partea stabilirii numărului încălcărilor comise și stabilirii sancțiunii pentru încălcarea comisă au constituit obiect de examinare în instanțele inferioare care s-au pronunțat asupra temeiniciei și calificării juridice a încălcărilor fiscale comise de Î.M. “Loteria Moldovei” S.A.

Totodată, reținerea în acțiunile recurentului a modului repetat de comitere a încălcărilor fiscale a fost întemeiată pe deciziile de sancționare emise anterior de organul fiscal pentru aceleași fapte.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei

decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Î.M. “Loteria Moldovei” S.A. ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e

Recursul declarat de Î.M. “Loteria Moldovei” S.A. se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat